

[Forsvarsministeren.]

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, lidt Forsigtighed. Partiet Venstres Ordfører skal i alt Fald ikke regne med at gøre Indtryk med den Slags Ting nogen Steder, heller ikke i militære Kredse.

Det havde øjensynligt gjort et særligt Indtryk paa det ærede Medlem, at den, der har skrevet denne Artikel, var Chef for vort største Orlogsskib, som det ærede Medlem fremhævede, selvfølgelig for rigtig at betone, hvor knusende Dommen over mig var. Tænk, saadan siger Chefen for vort største Orlogsskib! Det ærede Medlem, der ikke selv i disse Aar har vist nogen Interesse for Artilleriskibe, var synlig imponeret. Nu troede jeg, det ærede Medlem vidste, at det ikke er nogen fast Bestilling at være Chef hverken for dette Skib eller for andre Orlogsskibe; der skiftes stadig om. Og dersom Kommandør Evers dengang havde haft sin nuværende Stilling som Chef for visse Skoler, saa kunde det ærede Medlem ikke have gjort Indtryk med „Chefen for vort største Orlogsskib“, og det kan vel hændes, at det ærede Medlem ikke havde fundet Situationen nær saa pikant. Nu traf det sig saa heldigt, at Kommandør Evers var Chef for vort største Orlogsskib den Dag, da han daterede sin Artikel, nemlig den 8. Oktober. Den Dag var det altsaa rigtigt, men den Dag, da Artiklen blev offentliggjort, allerede Dagen efter, da passede det bare ikke mere, for i Henhold til tidligere trufne Bestemmelser afgik Kommandøren fra denne Stilling netop den 8. Oktober, den Dag da han daterede sin Artikel. Man har altsaa Lov til at sige, det var i yderste Øjeblik, naar denne smukke Titel skulde gøre Indtryk under Kommandørens Artikel. Og Indtryk har den altsaa gjort paa det ærede Medlem Hr. Brorsen og antagelig saa ogsaa paa andre.

Paa et andet Punkt havde Kommandøren ogsaa Heldet med sig — det er der da nogle, der vil mene, f. Eks. Deltagerne i Det konservative Folkepartis Landsraadmøde. Det var netop samlet den 8. og 9. Oktober og skulde den 9. Oktober vedtage en politisk Udtalelse, bl. a. ganske naturligt ogsaa om det militære Spørgsmaal. Hvilket lykkeligt Sammentræf! Nu vil jeg dog straks tilføje, at Kommandør Evers selvfølgelig maa have været ganske uvidende om det konservative Landsraadmøde, ellers havde han ganske afgjort udsat Offentliggørelsen af sin Artikel. Det fremgaar nemlig ganske klart af Kommandørens Artikel, at intet er ham saa vederstyggeligt, for at bruge et mildt Udtryk, som at faa

blandet Partipolitik ind i Militærspørgsmaalet. Derfor er det ham sikkert ogsaa meget imod, at han var saa uheldig at blive trykket i Favnen af det konservative Parti.

Den ledende Artikel i „Berlingske Tidende“ samme Dag gav ham straks tre Stjerner ved bl. a. at udbryde følgende om de Ord, som Kommandøren skrev:

„Trods deres mørke Alvor vil de ogsaa virke befriende, fordi de er et Vidnesbyrd om, at der i Værnene er Mænd og Chefer, der paakalder den højeste Tillid.“

Ja, det er der, men det var en mærkelig Udtalelse, forekommer det mig, i „Berlingske Tidende“. Opdagede „Berlingske Tidende“ først det ved Kommandørens Artikel? Det har jeg altid været klar over, og derom er „Berlingske Tidende“ og jeg ganske enige. Men jeg for mit Vedkommende vil gerne nedlægge Indsigelse imod, at man paa Bekostning af andre, der ikke føler Ansvar et mindre, fremhæver dem, der skriver Artikler af den Art, der her er Tale om.

Hvad nu Indholdet af denne Artikel angaar, vilde det være urimeligt her at gaa ind paa en Vurdering eller en Imødegaaelse af Enkeltheder, men nogle Udtalelser vil jeg gerne fremsætte derom. Jeg maa her igen tage det ærede Medlem Hr. Brorsen som Udgangspunkt. Dette ærede Medlem udtalte nemlig, at han havde faaet det Indtryk, at vi paa snart sagt alle Omraader var ualmindelig slet forberedt i de kritiske Dage i September. Det ærede Medlem fik særlig Blod paa Tanden ved med Hensyn til det militære Omraade at henvise netop til Kommandør Evers's Artikel, og det ærede Medlem udbredte sig om, hvor daarligt den skildrede Tilstand harmonerede med mine Udtalelser i 1937 om, at der vilde blive bedre Orden og større Redelighed efter Vedtagelsen af de af mig forelagte Lovforslag. Kort sagt, det ærede Medlem gav Offentligheden det Indtryk, at Kommandørens Artikel var Beviset for, dels at de Beregninger, som Lovforslagene i 1937 hvilede paa, ikke havde holdt Stik og maaske endda ikke havde været ærlige, og dels at jeg ikke havde gjort min Pligt med Hensyn til Gennemførelsen af de vedtagne Love i Praksis. Det var den Slutning, det ærede Medlem drog af Kommandør Evers's Artikel.

Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen kan faa den Mening ud af Kommandørens Artikel, har man Lov til at drage den Slutning deraf, at de fleste andre Læsere har forstaaet den paa samme Maade. Heraf vil Kommandøren kunne lære adskilligt,